

Mas és menys

- El PSC adverteix en un nou vídeo del perill de "regressió" en polítiques socials si guanya CiU
- Els socialistes exploren ara el contrast de programes electorals

JOSE RICO

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 29 de octubre del 2010

No caiguin en l'equívoc. Mas es menos no és el títol de l'última campanya del PSC. Tot i que ho podria ser. Encaixa en l'*estil Jaume Collboni*. El cap de campanya dels socialistes va presentar ahir un nou vídeo preelectoral, molt en la línia de l'*Artur Mas de lo mismo* i de *La vida de Monti*. El líder de CiU queda una altra vegada al centre de la diana, malgrat el nou estil, el guant blanc i la campanya en positiu. En aquesta ocasió, Mas és Mas. No és l'etern candidat que adapta el seu pentinat a la moda de cada època, ni l'antipàtic Reg, el líder jueu de *La vida de Brian*, que injuria l'obra dels romans (els socialistes). Ara, Mas és ell mateix, però es mou com els crancs, cap enrere.

El partit de José Montilla no ha recorregut aquest cop a complexos muntatges per ordinador per atacar el rival nacionalista. N'ha tingut prou agafant algunes imatges d'aquest i d'altres dirigents de CiU i prémer la tecla de rebobinatge. El resultat: Mas sempre va enrere, Mas significa retrocés, Mas és menys.

En realitat, el títol de la campanya és el bel·licós *Ni un pas enrere*. L'eix consisteix a contraposar els programes electorals del PSC i CiU per alertar l'electorat que una victòria convergent obriria una etapa de «regressió» en polítiques socials. Com a exemples, els socialistes recorden al vídeo, en paral·lel al lent retrocedir dels nacionalistes, que

Convergència no va avalar la llei de matrimonis homosexuals, el nou finançament autonòmic i la llei de dependència. Per rematar-ho, el PSC adverteix que, si arriba a la Generalitat, Mas obrirà la porta de la sanitat a la iniciativa privada.

Amb aquesta campanya, Collboni torna a la casella de sortida. A l'essència d'aquells primers cartells preelectorals que, a finals d'agost, miraven de reflectir el canvi d'estratègia del PSC. De l'espantall de la dreta -el *copyright* de José Zaragoza- a la pedagogia de l'obra de govern. Els fruits de set anys de tripartit davant l'herència de 23 anys d'hegemonia pujolista.

Però els sondejos no donaven un respir i Montilla va haver de tornar a batallar i inocular als votants la por, tan efectiva per al PSC en altres cites electorals. Encara que no tant la por de la dreta com de l'independentisme, la ruptura entre Catalunya i Espanya. I, en concret, al risc de confiar en un Mas sempre obligat a fer equilibris en la qüestió sobiranista.

Cos a cos

El desafiament de capgirar les enquestes requeria to dur, confrontació directa entre projectes i líders. Si no hi pot haver cara a cara, almenys cal encomanar-se al cos a cos, van pensar els socialistes. Es tractava d'explotar el vessant humà de Montilla i contrastar-lo amb el perfil de Mas. *L'increïble home normal* davant de l'*Artur Mas de lo mismo*.

La part complementària d'aquest duel de caràcters és *Ni un pas enrere*, la comparació directa entre les propostes de tots dos partits. Dos

exemples: Montilla ofereix beques salari per als joves *ni-ni*, mentre que Mas planteja un «contracte d'aprenentatge no retribuït»; Montilla vol més places de guarderia pública, mentre que Mas pensa donar «xecs» a les famílies que optin per guarderies privades.

Collboni va aconseguir resumir el programa dels nacionalistes amb tres infinitius -«tancar, acomiadar i privatitzar»-, després de confessar que aquesta ha estat, amb diferència, la campanya més difícil d'engendrar. «Costava trobar propostes clares al programa de CiU», es va justificar. Ironies a part, la factoria socialista avisa: hi haurà més vídeos.